

JURISTGUIDEN

www.juristguiden.com

christer@juristguiden.com

MARS 16, 2019

CHRISTER NILSSON

© CHRISTER NILSSON

Prejudikat – god man eller är tillräckligt med fullmakt

God man enligt 11 kap. 4 § FB har förordnats då den enskildes hjälpbehov ansetts inte kunna tillgodoses genom att anlita en fullmaktshavare enligt avtalslagen.

HÖGSTA DOMSTOLEN – NJA 2018 s. 825

Läs domen i sin helhet – se nedan.

KATEGORI
God Man

Högsta domstolenNJA 2018 s. 825 (NJA 2018:66)

Målnummer:	Ö 302-18	Avdelning:	2
Domsnummer:			
Avgörandedatum:	2018-10-26		
Rubrik:	I ett ärende om förordnande av god man enligt 11 kap. 4 § FB har den enskildes hjälpbehov ansetts inte kunna tillgodoses genom att anlita en fullmaktshavare enligt avtalslagen. Godmanskap har därför anordnats.		
Lagrum:	11 kap. 4 § och 14 kap. 14 § Föräldrabalken (194:381)		
Rättsfall:	NJA 2015 s. 851		

REFERAT

Alingsås tingsrätt

L.G. ansökte vid Alingsås tingsrätt om att en god man skulle förordnas för henne.

Tingsrätten (tingsfiskalen Anna Damberg) anförde i beslut den 16 augusti 2017 följande.

L.G. har ansökt om att en god man förordnas för henne avseende att bevaka hennes rätt, förvalta hennes egendom och sörja för hennes person. Som skäl för sin ansökan har L.G. anført i huvudsak följande. Hon har diagnosen ME. Hon är sängbunden med mycket svåra smärtor. På grund av ljuskänslighet är hon praktiskt taget blind, och ljuskänsligheten i kombination med värmekänslighet har medfört att hon sedan ett år tillbaka uteslutande vistas i ett särskilt svalt, mörklagt sovrum. Hennes man hinner inte med att administrera allt och hon har inga andra anhöriga som kan ge henne erforderligt bistånd. Att hon skulle kunna ta hand om sin egen ekonomi, som även innefattar skötseln av en gård, är en omöjlighet. Detta kommer innebära att räkningar blir obetalda och att hon inte kommer kunna hantera sin privatekonomi eller sköta den gård hon äger. Hennes make ansvarar för barnen och går på knäna som det är. Hon har på grund av sina symptom svårt att sköta kontakter med omvärlden såsom att betala sina räkningar. Hon kan hålla kortare samtal via sin mobiltelefon. Den kraftiga smärtan medför att hon har svårigheter med att överblicka konsekvenserna av beslut som hon tar.

Överförmyndarnämnden i Lerums kommun har avstyrkt ansökan och har angivit att utredningen inte visar att L.G. lider av en sådan sjukdom, psykisk störning, försvagat hälsotillstånd eller liknande förhållande som kan ligga till grund för ett godmanskap. Det är inte visat att L.G:s sjukdom har orsakat nedsatt kognitiv förmåga. Vidare så framgår det inte av utredningen att L.G. har ett hjälpbehov som kan tillgodoses av ett godmanskap. Det är inte heller visat att L.G:s behov inte kan tillgodoses på ett mindre ingripande sätt.

- - -

SKÅL FÖR BESLUTET

Tingsrätten ska om det behövs anordna godmanskap för den som på grund av sjukdom, psykisk störning, försvagat hälsotillstånd eller liknande förhållande behöver hjälp med att bevaka sin rätt, förvalta sin egendom eller sörja för sin person (se 11 kap. 4 § FB). Godmanskap ska endast anordnas om den enskildes behov av hjälp inte kan tillgodoses på ett mindre ingripande sätt.

Av L.G:s och hennes makes uppgifter samt läkarintyg framgår att hennes sjukdom, eller sjukdomslika tillstånd, orsakar kraftiga smärtor och stor ljus- och värmekänslighet som påverkar hennes förmåga att fatta beslut och till viss del även hennes förmåga att kommunicera beslut till omvärlden. Det har också

framkommit att hennes tillstånd inte är av snabbt övergående natur. Tingsrätten finner att denna påverkan är så allvarlig att L.G. behöver hjälp att förvalta sin egendom, bevaka sin rätt och sörja för sin person.

Det har inte framkommit att L.G. har någon person i sin närhet som är i stånd att hjälpa henne genom en fullmakt. L.G:s behov kan således inte tillgodoses på ett mindre ingripande sätt. Det finns därmed förutsättningar för anordnande av godmanskap.

BESLUT

Tingsrätten anordnar godmanskap för L.G. och utser P.-A.H., att som god man enligt 11 kap. 4 § FB bevaka L.G:s rätt, förvalta hennes egendom och sörja för hennes person.

Hovrätten för Västra Sverige

Överförmyndaren i Lerums kommun (ÖFM) överklagade i Hovrätten för Västra Sverige och yrkade att hovrätten skulle ändra tingsrättens beslut och upphäva godmanskapet för L.G.

L.G. motsatte sig ändring av tingsrättens beslut.

Hovrätten (hovrättsråden Eva Lönnqvist och Ann-Carin Glimstedt samt tf. hovrättsassessorn Jannike Bjurenheim) anförde i beslut den 27 december 2017 följande.

Som grund för yrkandet har ÖFM angett dels att den sjukdom som L.G. har inte är en sådan sjukdom som avses i 11 kap. 4 § FB, dels att en mindre ingripande åtgärd än godmanskap är möjlig för att hennes hjälpbehov ska tillgodoses.

L.G. har bl.a. anfört följande. Till följd av sin sjukdom har hon ett sådant hjälpbehov att hon behöver en god man. Hon kan, om hon får tid på sig, ibland fatta egna beslut, men det förutsätter att bara en frågeställning i taget hanteras och att hon får ta tid på sig att svara. I realiteten klarar hon inte att hantera det dagliga beslutsfattandet på en godtagbar nivå. Även om hon har förmåga att utfärda en fullmakt klarar hon inte att övervaka förvaltningen. Hennes man får helt på egen hand ta det dagliga ansvaret för barnen. Han klarar inte längre av att hjälpa henne med hennes ekonomi. Hon har ingen annan att vända sig till.

P.G.(L.G:s make) har anfört i huvudsak följande. Den nuvarande situationen har gjort att han helt fokuserat på deras gemensamma ekonomi i den mån som det är möjligt, sin egen ekonomi, hus, hem och framförallt barnen. Att i den här situationen indirekt förväntas ta hand om även hustruns ekonomi är inte alls möjligt.

P.-A.H. har yttrat sig.

SKÄL FÖR BESLUTET

Av 11 kap. 4 § FB framgår att om någon på grund av sjukdom, psykisk störning, försvagat hälsotillstånd eller liknande förhållande behöver hjälp med att bevaka sin rätt, förvalta sin egendom eller sörja för sin person, ska rätten, om det behövs, besluta att anordna godmanskap för honom eller henne. I förarbetena till bestämmelsen har inte närmare angetts vilka sjukdomstillstånd som kan föranleda att ett godmanskap förordnas. I stället har det lyfts fram att såväl kroppslig som psykisk sjukdom kan utgöra skäl för godmanskap samt att det inte finns något krav på att sjukdomen ska vara permanent, även om det ligger i sakens natur att godmansförordnanden inte kommer i fråga vid alltför kortvariga sjukdomstillstånd (se prop. 1987/88:124 s. 138). Det är den enskildes hjälpbehov i det aktuella fallet som ska vara avgörande för om en god man ska utses (se rättsfallet NJA 2015 s. 851).

De olika läkarintyg som har åberopats samt de uppgifter som har lämnats av bl.a. L.G. visar att hon har en sjukdom som inte är helt kortvarig. Frågan är om L.G. till följd av sjukdomen har ett sådant behov av hjälp som gör att en god man behövs.

Efter begäran av L.G. har tingsrätten förordnat P.-A.H. att som god man bevaka

hennes rätt, förvalta hennes ekonomi och sörja för hennes person.

God man ska utses om den enskilde behöver hjälp med att klara sina rättsliga, ekonomiska och personliga angelägenheter. HD har i ovan nämnda rättsfall klargjort hur bedömningen av den enskildes behov ska göras. När det gäller juridiska eller ekonomiska angelägenheter, består alternativet främst i att den enskilde kan utfärda en fullmakt eller på annat sätt uppdra åt någon att sköta hans eller hennes angelägenheter. Detta förutsätter dock att den enskilde, trots sjukdom eller något liknande förhållande, kan instruera en uppdragstagare inom det rättsliga eller ekonomiska området och sedan följa upp de åtgärder som vidtas. För bedömningen av om en enskild klarar av att sköta sina personliga angelägenheter utan hjälp från god man ska hänsyn tas till om hjälpbehovet kan tillgodoses genom åtgärder enligt socialtjänst- och omsorgslagstiftningen.

När det gäller behovet av god man anförde L.G. genom P.G. vid sammanträdet i tingsrätten att hon behöver hjälp med sådant som rör pengar och ekonomi, både för hennes privata räkning och för den enskilda firma som hon driver. Det framgår också att hon behöver hjälp med kontakter med myndigheter, sjukvården och andra aktörer, att det behöver drivas processer samt att administrationen och pappersarbetet kring hennes sjukdom är mycket betungande. Vid sammanträdet uppgav P.G. att han behö-ver se efter L.G:s enskilda firma och att han inte vet hur länge till han orkar.

Hovrätten har stor förståelse för familjens svåra situation men frågan är om en god man ska förordnas för att lösa den.

L.G. har kognitiv förmåga att fatta beslut och att förstå innebörden av dessa. Hovrätten anser att hon därmed måste bedömas ha förmåga att även förstå innebörden av att underteckna en fullmakt. I sammanhanget kan noteras att hon i hovrätten lämnat full-makt åt sitt ombud. Även om L.G. behöver lång tid på sig för att fatta beslut och endast klarar av att göra en sak i taget, måste hon enligt hovrättens bedömning anses ha förmåga att även följa upp och granska en uppdragstagares åtgärder. Det kan inte anses ingå i en god mans uppdrag att sköta en enskild firma. De övriga kontakter som L.G. anser sig ha behov av hjälp med, kan också lösas genom fullmakt.

När det gäller den personliga omvårdnaden har L.G. hjälp av hemtjänsten. Det har inte framgått annat än att den hjälp hon be-höver tillgodoses tillfredsställande på detta sätt.

Sammantaget anser hovrätten att L.G. inte har ett sådant behov av hjälp som anges i 11 kap. 4 § FB. Tingsrättens beslut ska därför ändras.

BESLUT

- - -

Med ändring av tingsrättens beslut upphäver hovrätten förordnandet av god man för L.G.

Högsta domstolen

L.G. överklagade och yrkade att HD skulle fastställa tingsrättens beslut att anordna godmanskap för henne.

Överförmyndaren motsatte sig att hovrättens beslut ändrades.

Målet avgjordes efter föredragning.

Föredraganden, justitiesekreteraren Elin Dalenius, föreslog i betänkande att HD skulle meddela följande beslut.

SKÅL

Bakgrund

Punkterna 1-13 motsvarar i huvudsak punkterna 1-12 i HD:s beslut.

Domstolens prövning

14. Bedömningen av om det finns förutsättningar för godmanskap får normalt sett ske med ledning i den medicinska utredning och de yttranden som domstolen vanligtvis har till stöd för sin bedömning (se 11 kap. 16 och 17 §§ FB samt 17 a § FB avseende överförmyndarens skyldighet att inhämta yttranden och utredning enligt 16 och 17 §§).

15. Bedömningen av om godmanskap behövs ska ytterst avse den enskildes samlade behov av bistånd. Om en enskild behöver hjälp med både skötseln av sina personliga förhållanden och sina juridiska eller ekonomiska angelägenheter kan det många gånger vara mest ändamålsenligt att utse en god man som tar ansvar för hela situationen, även om den enskildes behov av hjälp i någon del kan tillgodoses på annat sätt. Det ställs inte upp något generellt krav på att andra åtgärder först ska ha prövats. Bara om det i godmansärendet finns fog för uppfattningen att en mindre ingripande åtgärd är tillräcklig, kan en ansökan avslås av det nu aktuella skälet. (Jfr NJA 2015 s. 851 p. 10 och 16.)

Bedömningen i detta fall

Anordnande av godmanskap

16. Det framgår av läkarintygen att L.G. har ett sådant hälsotillstånd som avses i 11 kap. 4 § FB. Utredningen visar också att L.G:s hälsotillstånd påverkar hennes förmåga att själv sköta sin ekonomi, hålla kontakt med myndigheter och sköta sina personliga angelägenheter. Det framgår även att hennes tillstånd förvärras vid ansträngning.

17. Den utredning som finns i ärendet visar att L.G. är behörig att utfärda fullmakt. Hennes tillstånd är därmed inte sådant att hon, i den mening som avses i 17 kap. 1 § FB, inte har förmåga att ta hand om sina ekonomiska angelägenheter. Någon behörighet för anhöriga enligt den paragrafen har därför inte inträtt. Utredningen visar också att L.G., på grund av sin sjukdom, inte kan instruera eller övervaka en fullmäktig inom det juridiska eller ekonomiska området.

18. Överförmyndaren har inte kunnat visa på någon annan och mindre ingripande åtgärd som innebär att L.G:s angelägenheter kan skötas på ett tillfredsställande sätt.

19. Det framgår att L.G:s hjälpbehov inte är tillfälligt. Hennes behov av hjälp är också så omfattande att det behövs en god man enligt 11 kap. 4 § FB.

20. Det ska därför anordnas ett godmanskap för L.G. Den gode mannen ska bevaka L.G:s rätt, förvalta hennes egendom och sörja för hennes person. Det bör ankomma på tingsrätten att förordna en god man.

Övriga frågor

21. L.G. har anfört att hennes hjälpbehov även innefattar frågor i anslutning till hennes rörelse. För att den gode man som förordnas för L.G. ska få bedriva rörelse för hennes räkning krävs det att den gode mannen inhämtar samtycke från överförmyndaren (se 20 kap. 4 § första stycket FB).

- - -

HD:S AVGÖRANDE

HD ändrar hovrättens beslut och anordnar godmanskap för L.G. enligt 11 kap. 4 § FB. Den gode mannen ska bevaka L.G:s rätt, förvalta hennes egendom och sörja för hennes person.

HD visar målet åter till tingsrätten som ska förordna en god man.

HD (justitieråden Gudmund Toijer, Johnny Herre, Lars Edlund, referent, Petter Asp och Malin Bonthron) meddelade den 26 oktober 2018 följande beslut.

SKÄL

Bakgrund

Inledning

1. L.G. har ansökt om att det ska anordnas ett godmanskap för henne med omfattningen att bevaka hennes rätt, förvalta hennes egendom och sörja för hennes person. Hon har anfört att hon sedan 2014 är sjuk med diagnosen ME/CFS (kroniskt trötthetssyndrom). Sjukdomen påverkar hennes förmåga att fatta beslut i en sådan utsträckning att hon behöver hjälp. Hennes anhöriga kan inte hjälpa henne och hon har inte förmåga att agera i vardagen, upprätta kontakter med omvärlden, granska någon annans arbete eller föra sin talan på ett rättvisande sätt.

2. Överförmyndaren har i huvudsak anfört följande. L.G:s tillstånd påverkar inte hennes beslutsförmåga på det sätt som krävs enligt 11 kap. 4 § FB. Godmanskap behövs inte heller eftersom hon kan få hjälp på annat, mindre ingripande sätt. Hon är delägare i en jord- och skogsbruksrörelse som medför bokföringsskyldighet, och det kan inte anses ligga inom uppdraget för en god man att aktivt bedriva rörelse.

3. Tingsrätten biföll L.G:s ansökan och anordnade godmanskap för henne. Hovrätten har upphävt beslutet med motiveringen att det inte finns behov av god man. Hovrätten har bedömt att L.G. har förmåga att ge fullmakt och även att följa upp och granska en uppdragstagares åtgärder. Enligt hovrätten kan det inte anses ingå i en god mans uppdrag att sköta en enskilds näringsverksamhet.

Frågan i HD

4. Målet rör frågan om en enskild har ett hjälpbehov som bör tillgodoses genom att det anordnas ett godmanskap enligt föräldrabalken eller om den enskilde kan sköta sina angelägenheter genom att anlita en fullmaktshavare enligt avtalslagen.

Allmänna förutsättningar för anordnande av godmanskap

5. Om någon på grund av sjukdom, psykisk störning, försvagat hälsotillstånd eller liknande förhållande behöver hjälp med att bevaka sin rätt, förvalta sin egendom eller sörja för sin person, ska rätten, om det behövs, besluta att anordna godmanskap för henne eller honom. Ett sådant beslut får inte meddelas utan samtycke av den för vilken godmanskap ska anordnas, om inte den enskildes tillstånd hindrar att hans eller hennes mening inhämtas. (Se 11 kap. 4 § första stycket FB.)

6. Anordnande av godmanskap förutsätter att hälsotillståndet påverkar den enskildes förmåga att fatta beslut på ett sådant sätt att han eller hon har särskilt svårt att sköta sina juridiska, ekonomiska eller personliga angelägenheter. Det krävs dock inte att den enskilde är beslutsoförmögen (jfr prop. 2016/17:30 s. 108). Den enskildes beslutsförmåga behöver således inte vara lika nedsatt som vid anordnande av förvaltarskap, där det förutsätts att den enskilde är ur stånd att vårda sig eller sin egendom (se 11 kap. 7 § första stycket FB).

7. Därutöver krävs att åtgärden i rättslig mening behövs. I detta ligger att hjälpbehovet måste vara av viss betydelse. Kravet innebär också att ett godmanskap ska ställas i relation till andra möjligheter för den enskilde att få bistånd, inbegripet möjligheten att på mer informell väg få hjälp av anhöriga och vänner. Om den enskilde kan få sina angelägenheter skötta på ett tillfredsställande sätt med hjälp av för henne eller honom mindre ingripande åtgärder, kan det betyda att godmanskap inte behövs. (Se NJA 2015 s. 851.)

8. Regleringen av godmanskap bygger på tanken att den som behöver bistånd inte ska utsättas för mer ingripande åtgärder än som verkligen är motiverat (se prop. 1987/88:124 s. 136). Den enskilde ska alltså inte behöva uppleva att biståndsformen är ett onödigt intrång i hans eller hennes integritet eller handlingsfrihet. Om emellertid initiativet till ansökan om godmanskap kommer från den som behöver bistånd kan det påverka bedömningen av hur ingripande åtgärden kan anses vara.

9. Att den enskilde har en rörelse kan inte i sig utgöra ett hinder mot att det anordnas ett godmanskap och talar alltså inte mot ett godmanskap. I det fallet att godmanskapet omfattar förvaltning av den enskildes egendom ska den gode mannen vid utföran-det av sitt uppdrag beakta bestämmelserna i 14 kap. 14 § första stycket FB. Där anges att det krävs samtycke från överförmyndaren för

att en god man för den enskildes räkning ska få bedriva en rörelse som medför bokföringsskyldighet enligt bokföringslagen (1999:1078). Samtycke får lämnas endast om den enskildes ekonomiska och personliga förhållanden är sådana att det med beaktande av rörelsens art är lämpligt.

10. Detta är ett ställningstagande som överförmyndaren ska göra i särskild ordning enligt 14 kap. 14 § och som ligger i tiden efter ett godmansförordnande. Ställningstagandet ska grundas på delvis andra förhållanden än de som ska vägas in i det tidigare skedet, när det bestäms om ett godmanskap ska anordnas. Överförmyndarens prövning av frågan om samtycke bör normalt inte föregripas. Om den enskildes hjälpbehov i något fall så gott som uteslutande är knutet till en fortsatt drift av en rörelse, kan detta förhållande dock tänkas få betydelse redan när det prövas om ett godmanskap ska anordnas; i ett sådant fall kan bedömningen av de båda frågorna inte helt hållas isär.

11. Genom nyligen genomförd lagstiftning om anhörigas behörighet (17 kap. FB) och om framtidsfullmakter (lagen, 2017:310, om framtidsfullmakter) har det skapats ytterligare alternativ till godmanskap. Anhörigbehörigheten omfattar dock endast den enskildes ekonomiska angelägenheter och är begränsad till att för den enskilde vidta ordinära rättshandlingar med anknytning till dennes dagliga livsföring (17 kap. 1 §). En framtidsfullmakt får omfatta ekonomiska och personliga angelägenheter och fullmaktshavaren ska bevaka fullmaktsgivarens rätt i de angelägenheter som framtidsfullmakten omfattar (2 § första stycket lagen om framtidsfullmakter). Ställföreträdarens behörighet enligt de nya bestämmelserna inträder först när den enskilde inte längre har för-måga att ta hand om sina angelägenheter. Med detta avses att den enskilde inte längre kan förstå relevant information, överväga alternativen och fatta ett beslut baserat på dessa överväganden, dvs. det förutsätts att den enskilde har förlorat sin beslutsförmåga. De nya formerna av behörighet är i princip tänkta att ta vid i det skede då den enskilde inte längre kan låta sig representeras genom att utfärda en fullmakt enligt reglerna i avtalslagen. (Se prop. 2016/17:30 s. 44 och 95.)

Avtalsfullmakt som alternativ till godmanskap

12. I rättsfallet NJA 2015 s. 851 behandlade HD de närmare förutsättningarna för anordnande av godmanskap. Domstolen uttalade i fråga om juridiska och ekonomiska angelägenheter att alternativet främst är att den enskilde kan utfärda en fullmakt enligt avtalslagen eller på annat sätt uppdra åt någon att sköta hans eller hennes angelägenheter. Detta förutsätter dock att den enskilde, trots sjukdom eller något liknande förhållande, kan instruera en uppdragstagare inom det rättsliga och ekonomiska området och sedan följa upp de åtgärder som vidtas.

13. Bedömningen av om en enskild har förmåga att instruera en fullmaktshavare och sedan följa upp och kontrollera de åtgärder som vidtas är beroende av omständigheterna i det aktuella fallet. Bedömningen får ta sikte på både den enskildes personliga förutsättningar och de angelägenheter som kan förväntas bli aktuella att hantera. Här kan förhållandena variera i hög grad. I många fall torde fullmakten avse relativt enkla åtgärder i vardagslivet, och då blir den enskildes roll som uppdragsgivare okomplicerad.

14. I sådana fall där det kan bli fråga om mer komplicerade juridiska eller ekonomiska ställningstaganden eller kontroller kan tvekan uppkomma huruvida avtalsfullmakt är en tillräcklig hjälpåtgärd för en enskild som lider av sjukdom eller något liknande förhållande. Det förutsätter att den enskilde kan antas ha insikt i instruktionsskedet om vad som kan aktualiseras i fullmaktsuppdraget och konsekvenserna av olika handlingsätt. Den enskilde ska också ha förmåga att kunna lämna adekvata instruktioner som inte framstår som rena impulshandlingar. När det sedan gäller den enskildes förmåga att följa upp och kontrollera bör beaktas huruvida denne kan återkoppla till instruktionerna och bedöma om fullmaktshavaren fullgjort sitt uppdrag på ett tillfredsställande sätt. I detta ligger inte bara att kunna ta emot information från fullmaktshavaren utan även att kunna utvärdera den information som lämnas. Särskilt i situationer där fullmakten är generellt utformad kan en relevant kontroll förutsätta en ganska hög nivå hos fullmaktsgivaren i fråga om insikter och aktivitet.

15. Ytterst blir det fråga om att göra en helhetsbedömning av förhållandena i

det enskilda fallet. Anordnande av godmanskap förutsätter som redovisats inte förlust av beslutsförmåga (se p. 6). Även för en hjälpbehövande enskild person som har beslutsförmåga och som i och för sig kan låta sig representeras genom avtalsfullmakt, kan en sådan ordning bli så betungande för henne eller honom att det inte rimligen kan krävas att den lösningen väljs; också då bör ett godmanskap kunna anordnas. Saknas det lämpliga personer i den enskildes närhet som kan, och är beredda att, ta på sig uppgiften som fullmaktshavare kan också det vägas in vid bedömningen av den enskildes behov av god man. Det kan anmärkas att enligt reglerna om anhörigbehörighet kan en närstående som har behörighet välja att avböja uppgiften (se 17 kap. 2 § tredje stycket FB).

Bedömningen i detta fall

16. Det framgår av läkarintygen i målet att L.G. har ett sådant hälsotillstånd som avses i 11 kap. 4 § FB. Utredningen visar också att hennes hälsotillstånd på ett varaktigt och betydande sätt påverkar hennes förmåga att själv sköta sin ekonomi, hålla kontakt med myndigheter och sköta sina personliga angelägenheter. Det framgår även att hennes tillstånd förvärras vid ansträngning. Socialförvaltningen har utrett hennes hjälpbehov och kommit till slutsatsen att hon behöver en god man.

17. Utredningen visar att L.G:s tillstånd i och för sig är sådant att hon kan utfärda en fullmakt. Det framgår dock även att hon på grund av sitt hälsotillstånd inte, på det sätt som får anses erforderligt, kan instruera och övervaka en fullmaktshavare avseende sina juridiska och ekonomiska angelägenheter.

18. Det ska därför anordnas ett godmanskap för L.G. Den gode mannen ska bevaka L.G:s rätt, förvalta hennes egendom och sörja för hennes person. Den av tingsrätten förordnade gode mannen bör förordnas för uppdraget.

- - -

HD:S AVGÖRANDE

HD ändrar hovrättens beslut och anordnar godmanskap för L.G. enligt 11 kap. 4 § FB. HD förordnar P.-A.H. att som god man bevaka L.G:s rätt, förvalta hennes egendom och sörja för hennes person.

Sökord: God man; Fullmakt
